

holde væggtabet. Det sidste kan jo – det ved jeg også af egen bitter personlig erfaring – være svært.

I samarbejdet med fem sygdomsbekæmpende foreninger har vi i går lanceret et sundhedstegn til i første omgang daginstitutioner og dagplejere, men på sigt også skoler og idrætsorganisationer m.v., som skal være med til at sætte sundhed på dagsordenen de steder, hvor børnene færdes, og dermed også være en inspirationskilde til at gøre sund mad, motion, god hygiejne, røgfrie miljøer m.v. – altså hele den vifte, der har betydning for at komme i gang i livet på en god måde – til en del af hverdagen. I sig selv vil sundhedstegnet selvfølgelig ikke udrette mirakler, men det vil kunne anspore ganske udmærket til, at man på f.eks. landets daginstitutioner tænker fysisk aktivitet og god, nærende kost ind i hverdagen på en mere offensiv måde og dermed lægger grundstenen til, at vi kan få gjort noget ved problemet.

Så vil jeg endelig også gerne nævne, at Sundhedsstyrelsen kort før jul uddelte næsten 20 mio. kr. til i alt 24 diabetesrelaterede projekter. Diabetes er jo i den grad en sygdom, som knytter sig meget tæt til svært overvægt.

Vi gør altså rigtig meget på området. Selvfølgelig bør det løbende diskuteres, om der kan gøres mere, og jeg anerkender, at her kan diætisterne også spille en rolle. Men jeg mener også, at vi med de forsøgsmuligheder, vi nu skaber på kommunalt plan, åbner entrédøren for diætisterne, hvis man lokalt synes, at det er fornuftigt med et sådant tilbud i samklang med et mere tværsektorielt tilbud.

Kl. 18.15

Vi er altså enige med forslagsstillerne i, at indsatsen over for overvægtige børn og unge skal have en væsentlig prioritet. Vi har også allerede givet den en høj prioritet, det har vi i øvrigt i stor udstrækning gjort i et samarbejde med Folketingets øvrige partier, og derfor er det min opfattelse, at regeringens strategi, som jeg her har redegjort sporadisk for, udtrykker en offensiv tilgang til de udfordringer, vi står over for og midt i. Det er baggrunden for, at regeringen ikke kan støtte forslaget fra Socialdemokraterne, som det ligger her.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg lyttede og lyttede og lyttede til, hvad ministeren sagde om de mange gode initiativer, men det var mig simpelt hen ikke muligt at høre no-

get argument for, hvorfor man ikke også skal have dette her med.

Ministeren var enig i, at diætister også kunne spille en vigtig rolle osv., så jeg forstod simpelt hen ikke, hvad der skulle være argumentet for, at man ikke kan støtte også dette forsøg sammen med alle de mange andre initiativer, man har sat i værk. Det er det ene spørgsmål.

Det andet er: Ministeren nævnte, hvad regeringen gjorde, da man havde formandskabet i EU. I år er Danmark jo formand for Nordisk Ministerråd, og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren planlægger nogle initiativer i den forbindelse. De nordiske lande ligner jo hinanden meget, og derfor kunne det jo være, man kunne have en fælles fordel af at samle noget forskning og nogle af de forsøg, man laver, og få en fælles udnyttelse af dem og dermed en større effekt, end hvis landene gjorde det hver for sig.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Fru Line Barfod har jo det privilegium, at fru Line Barfod kan støtte både det ene og det andet, og uanset hvordan det hele summer op, kan det bare summe op. Men det privilegium har vi andre jo ikke, og derfor må det være sådan, at i forbindelse med ethvert initiativ, man tager, må man gøre initiativet op i en vægtskål: Hvad er det for en indsats, der skal til, hvad er det for en økonomi, der skal til, og hvad er det for en effekt, der skal til?

Det er set i det lys, at vi synes, at en fingerknipsløsning som bare at give sygesikringstilskud til diætister, er en forkert vej at gå. Vi tror sådan set mere på den tværfaglige tilgang til problemet, som jeg har redegjort for, og derfor vil jeg gerne sige, at hvis det over tid skulle lykkes at skaffe endnu flere penge til området – og det er jeg optimistisk med hensyn til – vil jeg til enhver tid foretrække at bruge dem sådan, som vi har lagt op til, netop til projekter, som er forankret i lokalsamfundet, hvor man kan trække på en vifte af eksperter. Det er det, der skal til, frem for et automatisk tilskud til diætistbehandling, og det er baggrunden for, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Så må jeg helt ærligt sige til fru Line Barfod, at som udgangspunkt har vi ikke tænkt fedme ind i vores arbejdsprogram under formandskabet for Nordisk Råd, men det vil jeg sådan set gerne overveje. Det kan meget vel være, at det vil være et naturligt tema at tage op, også i for-